

Ὁ Ὅσιος Συμεὼν ὁ Μονοχίτων καὶ Ἀνυπόδητος*

† 19/4/1594

Τοῦ Κωνσταντίνου Ἀθ. Οἰκονόμου, δασκάλου

Ὁ Ὅσιος γεννήθηκε μεταξύ τῶν ἐτῶν 1566-1574, σὲ ἄγνωστο τόπο [σημ. ἡμέτ.: τὰ ἀναφερόμενα στοιχεῖα εἶναι λανθασμένα· Ὁ Ὅσιος γεννήθηκε λίγο πρὶν τὸ 1500 στὸ Βαθύρεμα Ἀγιάς]. Κατὰ τοὺς συναξαριστὲς τῆς Ἐκκλησίας, πατέρα του ἦταν ὁ Ἱερέας Ἀνδρέας. Αὐτὸς ἔστειλε τὸν γιό του ἀπὸ μικρὸ νὰ μάθει τὰ «ἱερὰ γράμματα».

Ὁ «Γάμος» του

Ὅταν ὁ Συμεὼν ἐνηλικιώθηκε, ὁ φιλότουρκος κοτσαμπάσης τοῦ χωριοῦ ποὺ γεννήθηκε, ἐκτιμώντας τὸν νεαρὸ Συμεὼν, θέλησε νὰ τὸν παντρεύει μὲ τὴν κόρη του Τριανταφυλλιά, ἀπειλώντας τὸν πατέρα του πῶς, ἂν δὲ συναινέσει ὁ γιός του, θὰ ἐπέτρεπε τοὺς Ὄθωμανοὺς νὰ τὸν πάρουν στὸ παιδομάζωμα. Ἔτσι μὲ τὴ βία, μιὰ βραδιὰ στὸ σπίτι του, πάντρεψε τὸν Συμεὼν μὲ τὴν κόρη του, μὲ ἄλλο Ἱερέα. Στὸν χρόνον ἐπάνω γέννησε ἡ γυναίκα του ἓνα ἀγοράκι, τὸ ὁποῖο ὀνόμασαν Δημήτρη. Ὅμως ὁ Συμεὼν ἦταν βαθιὰ λυπημένος καὶ συλλογισμένος. Στὸν πεθερό του, ποὺ τὸν ρωτοῦσε, ὁμολόγησε πῶς δὲν ἦταν πατέρα του παιδιοῦ καὶ πῶς δὲν γνώρισε τὴν Τριανταφυλλιά ὡς γυναίκα. Ἀφοῦ κανεὶς δὲ τὸν πίστεψε, ἀποφασίστηκε ὁ διὰ πυρὸς θάνατός του. Ὅταν στὴν πλατεῖα ἐτοιμάστηκε ἡ φωτιά, ὁ Συμεὼν ζήτησε γιὰ τελευταία φορὰ νὰ δεῖ σύζυγο καὶ τέκνο μπροστὰ στὸν κόσμον. Πλησίασε τὸ γιό

του, πού ἦταν ὀλίγων μηνῶν, ρωτώντας τον ποιός ἦταν ὁ πατέρας του. Τὸ παιδί, παραδόξως μιλώντας, ἔδειξε τὸν ἀγροφύλακα τοῦ χωριοῦ κι ἔτσι ὁ Συμεὼν ἀθώωθηκε, ἀφοῦ ἀποκαλύφθηκε ἡ ἀλήθεια.

Ἱερομόναχος

Ὅταν ὁ Συμεὼν ἀναχώρησε ἀπὸ τὸ πατρικό του, πῆγε στὸν ἐπίσκοπο Δημητριάδας Παχώμιο στὸ Βαθύρεμα τῆς Ἀγιάς, ἀπ' ὅπου ὁ Ὅσιος καταγόταν. Ἐκεῖ χειροτονήθηκε Ἱεροδιάκονος. Ἐπιδιώκοντας τὴν ἀσκητικὴ ζωή, ἀναχώρησε στὸ Οἰκονομεῖο Μοναστήρι τῆς Ὀσσας - Κομνήνειας Ἱ.Μ. Ἀγ. Δημητρίου - ὅπου καὶ ἐφάρμοσε αὐστηρὴ νηστεία, ἀγρυπνία, ὀλονύκτια στάση, ἐνῶ ἔμεινε διαρκῶς ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων, φορῶντας ἓνα φτωχικὸ φθαρμένο ράσο. Λίγα ἔτη ἀργότερα, ἀναχώρησε γιὰ τὴ Μεγίστη Λαύρα τοῦ Ἄθωνα, ὅπου χειροτονήθηκε Ἱερέας. Στὴ συνέχεια, ὑποχωρώντας στὶς παρακλήσεις μοναζόντων τῆς Μονῆς Φιλοθέου, δέχτηκε νὰ ἀναλάβει Ἡγούμενος τῆς Μονῆς. Σύντομα ὅμως, οἱ ἴδιοι Μοναχοί, πού δὲν ἀνέχονταν τὴν αὐστηρὴ διοίκηση τοῦ Ὀσίου, ἔκαναν στάση ἐναντίον του, τὸν ἔδεσαν σ' ἓνα κυπαρίσσι, τὸν χτύπησαν καὶ τὸν φυλάκισαν στὸν πύργο τῆς Μονῆς. Μὲ τὴ βοήθεια ὅμως ἐνός Μοναχοῦ ἀπελευθερώθηκε καὶ κατευθύνθηκε στὸ Φλαμούρι, βόρεια τῆς Ζαγοράς. Ἐκεῖ, κατὰ τὸν βιογράφο του, «ἔμεινε τρεῖς χρόνους κάτω ἀπὸ μηλέαν τινά, ἐταλαιπωρεῖτο δὲ σφοδρῶς κατὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὸ ἄμετρον ψῦχος, τὸ δὲ θέρος πάλιν ἐδεινοπάθει ἀπὸ τὸν καύσωνα καὶ τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου».

Στὴ συνέχεια ἔκτισε τὴ Μονὴ Ἀγίας Τριάδος, στὴν ὁποία χρόνο μετὰ τὸν χρόνο συνάχθηκε πλῆθος Μοναχῶν.

Ἱεραπόστολος

Κατόπιν περιόδευσε ἱεραποστολικά, ὡς πρόδρομος τοῦ Πατροκοσμᾶ, στὴν Ἀγιά, στὸν Τύρναβο, τὴν Ἐλασσόνα, τὴ Λαμία, τὰ Σέρβια, τὰ Γρεβενά, τὰ Ἄγραφα, τὴ Θήβα, τὴν Ἀθήνα, καὶ τὴν Ἥπειρο, ὅπου «ἐκήρυττε, παρηρησία καὶ χωρὶς φόβον, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ». Σὲ ἐπιστροφή του ἀπὸ περιοδεία, κατευθύνθηκε στὴν Εὐβοία, ὅπου κάποιοι Ὄθωμανοὶ τὸν κατήγγειλαν στὸν πασᾶ τοῦ Ἐγρίπου (Χαλκίδα) ὅτι προτρέπει τοὺς Ὄθωμανοὺς νὰ γίνουν Χριστιανοί, ὑβρίζοντας τὴν ἰσλαμικὴ θρησκεία. Ὁ πασᾶς διέταξε νὰ τὸν συλλάβουν καὶ νὰ τὸν κάψουν στὴν πυρά. Ἄρχισαν λοιπὸν διάφοροι Τοῦρκοι νὰ συγκεντρώνουν ξύλα στὴν ἀγορὰ τῆς

Χαλκίδας για τὴ φωτιά. Βλέποντάς τους ὁ Ὅσιος τοὺς μιμήθηκε ρίχνοντας κι αὐτὸς ξύλα στὸν σωρό. Κάποιες μουσουλμάνες τὸν λυπήθηκαν καὶ πῆγαν στὴ μητέρα τοῦ πασᾶ, ἡ ὁποία τὸν συμπόνεσε καὶ ἔπεισε τὸν πασᾶ νὰ ἐπανεξετάσει τὶς κατηγορίες ἐναντίον τοῦ Ὁσίου. Ἀφοῦ ὁ Συμεὼν ἀπολογήθηκε, λέγοντας ὅτι διδάσκει μόνο τοὺς Χριστιανοὺς καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἀπευθύνθηκε σὲ Ὀθωμανούς, ἐκεῖνος ἀποφάσισε νὰ τὸν ἐλευθερώσει καὶ ὁ Ὅσιος ἐπέστρεψε στὸ Φλαμούρι.

Ἡ Κοίμησή του

Στις 19 Ἀπριλίου τοῦ 1594, ὑπερεκατονταετῆς ὢν, ἐπισκέφθηκε τὴν Πόλη κι ἐκεῖ ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ. Ἐνταφιάστηκε στὴ Χάλκη Πριγκηποννήσων. Συμμοναστές του ἀπὸ τὴ Μονὴ Φλαμουρίου, κατὰ τὴν ἀνακομιδὴ, πῆραν τὰ τίμια Λείψανά του καὶ τὰ ἔφεραν στὴ Μονή, ὅπου μέχρι σήμερα θαυματουργοῦν. Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου τιμᾶται τὴ 19η Ἀπριλίου, ἐνῶ πρὸς τιμὴν του ἔχει ἀνεγερθεῖ πρόσφατα ἱερὸς Ναὸς στὸ Γερακάρι, κοντὰ στὸν τόπο καταγωγῆς του.

(*) Ἐφημερ. «Ἐλευθερία» Λαρίσης, 18.04.2012. Ἀντιγραφή, μὲ πολυτονισμό, ἀπὸ τὸ Ἰστολόγιο «Ἀκτίνες» (19.04.2012).

Ὑμνογραφικὰ - Συναξαριακὰ - Βιβλιογραφικὰ τινὰ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἕκατὸν τοὺς πόνους ἔκαρποφόρησας, καὶ γεγονόςας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Συμεὼν πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεοῦ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄.

Σὲ τὴν θεόβρυτον πηγὴν τῶν θαυμάτων, καθικετεύομεν οἱ πάθεσι πλείστοις, κατασχεθέντες δοῦλοί σου, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς, ἅγιε βοῶμέν σοι, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, τάχυνον ἐλέη-

σον κακωθέντας σοὺς δούλους, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, ὅπως σωθέντες σὲ πόθῳ δοξάζομεν.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὀυσιωθεὶς ὄλος Θεῶ Συμεῶν ὅσιε, καὶ λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀρεταῖς Πάτερ ὡς ἥλιος, ἐναπήστραψας τοῖς θαύμασιν, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισας σημείοις καὶ διδάγμασιν· ὅθεν πέφυκας ἀλείπτῃς μοναστῶν ἄριστος. Διὸ κράζομεν, Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Μεγαλυνάρια.

Κατακαμπομένους ἐν πειρασμοῖς, Συμεῶν θεόφρων, τῆ πρεσβείᾳ σου πρὸς Θεόν, ζάλῃς πολυπλόκου, παθῶν τε καὶ κινδύνων, ρῦσαι τοὺς σὲ τιμῶντας ἀξιοθαύμαστε.

Φύλαττε τοὺς δούλους σου τῶν δεινῶν, Συμεῶν παμμάκαρ, τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ρῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβῃς, ὅπως διασωθέντες σὲ μακαρίζωμεν.

Υψωσον τὰς χεῖράς σου πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων ὅσιε Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῦτον δυσώπει, πολλῶν ἀμπλακημάτων, ρυσθῆναι τῆς μελλούσης ὀργῆς καὶ θλίψεως.

Στίχοι Συναξαρίου.

Ἄνυπόδητος Συμεῶν, βαίνων, μάκαρ,

Τὸν περνίσαντα τοὺς βροτοὺς πατεῖς ὄφιν.

Ὁ ὄσιος Συμεῶν ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Φιλοθέου, ὁ μονοχίτων καὶ ἀνυπόδητος, ὁ καὶ κτίτωρ τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Φλαμουρίου μονῆς τῆς ἀγίας Τριάδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

(Συναξαριστῆς τοῦ ὁσ. Νικοδήμου)

• Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Νέου καὶ θαυματουργοῦ τοῦ καὶ ἀνυποδήτου..., ποίημα Γερμανοῦ Ἱερομονάχου, (Σμύρνη 1764· Βόλος 1961, 1970).

• Ἀκολουθία καὶ Κανὼν Παρκλητικός, *Μεγ. Συναξαριστῆς* Κ. Δουκᾶκη.

• Γερμανοῦ Ἱερομονάχου, Βίος καὶ πολιτεία... ἐκ τῆς ἐλληνίδος εἰς τὴν πεζὴν μεταφρασθεὶς φράσιν..., *Μεγ. Συναξαριστῆς* Κ. Δουκᾶκη· *Μεγ. Συναξαριστῆς* Μοναχοῦ Βίκτωρος Ματθαίου.

• Σύντομος Βίος: *Οἱ Βίοι τῶν Ἀγίων*, Μ. Γαλανοῦ· *Νέος Συναξαριστῆς*, ἐκδ. Ἰνδίκτου· *Οἱ Ἄγιοι τοῦ Ἁγίου Ὁρους*, Μοναχοῦ Μωϋσέως Ἀγιορείτου, σελ. 410-412 καὶ σελ. 709, ὑπόσημ. 500-508, ὅπου σχετικὴ βιβλιογραφία.

• Εὐθυμίου Κερμελῆ πρωτοπρ., Ὁ Ἅγιος Συμεῶν ὁ Ἄνυπόδητος καὶ Μονοχίτων, διδάσκαλος τοῦ Γένους (Ἀθήνα 1971).

